

Πέμπτη σήμερα και τον λόγο έχει ο Ανδρέας Ρουμελιώτης, που απέκτησε πολλούς φίλους μέσα από αυτή τη στήλη. Απολαύστε το χρονογράφημα από έναν «αληθινό» δημοσιογράφο που πάει διακοπές:

ΜΙΑ ζωή φευγάτος. «Κι όμως, είμαι ακόμα εδώ/ κι αυτό το καλοκαίρι/ λιωμένο παγωτό/ κυλάει στο χέρι». Μια ζωή με θυμάμαι να φεύγω. Πάντα στην τσίτα, εύθικτος, επιπόλαιος, έτοιμος να πάρω το καπέλόκι μου και να πω: «άντε γεια!». Όταν ξεκίνησα να γράφω τούτη 'δω τη στήλη, τη δεκαετία του '80, μια παλιοκαραβάνα μου την είπε: «Πιτσιρικά, με τα μυαλά που 'χεις δεν θ' αντέξεις πάνω από τρεις μήνες εδώ μέσα».

ΓΙΑ να του τη σπάσω του καμπούσου έβαλα στοίχημα με τον εαυτό μου ότι θα κάνω υπομονή και θ' αντέξω έξι ολόκληρους μήνες! Μέχρι το καλοκαίρι του '88, και μετά άντε γεια! Κάποιοι είχαν φρικάρει μ' αυτά που έγραφα. Η ψευτοκυριλέ σοβαροφανής, δημοσιογραφική νομενκλατούρα της εποχής -δεξιά και αριστερά- πολύ δύσκολα μπορούσε να χωνέψει ένα τσούρμιο 20άρηδες ανατροπείς που μπουκάρανε θορυβωδώς στα μίντια. Παθαίνανε αλλεργικό σοκ μόνο και μόνο απ' τη νεανική αργκό που χρησιμοποιούσαμε. Απ' τον τρόπο που επικοινωνούσαμε.

«ΕΙΝΑΙ δυνατόν να γράφεις στην εγκυρότερη εφημερίδα για γκόμενες;». Δεν τον πείραζαν τα περιπαικτικά πολιτικά μας σχόλια, ούτε οι

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Κόσμια και...μη

αντισυστημικές κοινωνικές αναφορές, οι γκόμενες τον πειράξανε... Αν ένας 20άρης για να τον χωνέψει το συντηρητικό παπουδιόσταν προσπαθεί να φέρεται και να γράφει σαν 60άρης -να μ' ακούς εμένα παιδί μου- θα φάει χοντρή χυλόπιτα μιλάμε απ' το μωρό και θα 'ναι κάθε βράδυ λιάρδα μ' ένα μπιρόνι στο χέρι· δεν λέει!

ΔΕΚΑ εγκεφαλικά έπαθε ο, καλή

θιά κατάθλιψη.

ΜΙΑ ζωή σε θυμάμαι να φεύγεις. Με το βραδινό το πλοίο για Αμοργό. Γυριστούλα! Χωρίς δεκάρα τσακιστή. Να μη σε χωράει ο τόπος. Να λες: «Ζαλίζομαι -σταματήστε τη Γη να κατέβω». Με το σακίδιο στην πλάτη, λίγες κονσέρβες κι ένα σλίπινγκ μπαγκ για να κοιμάσαι στους σταθμούς των τρένων. Να σεργιανός με τον ιντερτίλ στις πρωτεύου-

Μια ζωή σε θυμάμαι να φεύγεις...

του ώρα, όταν δημοσίευσα το πρώτο ανέκδοτο. Ευτυχώς ο Κίτσος γέλαγε κι όταν πήγε να χοντύνει η όλη φάση την ψυλλιάστηκε ο πρόεδρος, ο Λευτέρης ο Παπαδόπουλος, που 'χε πάντα εκατό κιλά επιπλέον αμελέτητα, κι έγραψε στη στήλη του στα «ΝΕΑ» πως είμαι ο καλύτερος δημοσιογράφος που υπάρχουν... Ετσι, για σπάσιμο! Μετά από πολλά χρόνια όταν άρχισε κι ο Χριστόδουλος τ' ανέκδοτα, ο άνθρωπός μας είχε πέσει ήδη σε βα-

σες της Ευρώπης, να κόβεις βόλτες με το μάτζικ μπας. «Λονδίνο, Αμστερνταμ, ή Βερολίνο/ έχεις ξεχάσει πού ακριβώς θέλεις να πας». Πείσμως και είπα: «Δεν μασάω! Θα μείνω ένα χρόνο ακόμα»...

ΟΥΔΕΝ μονιμότερο του προσωρινού. Διαβάζετε τη μακροβιότερη καθημερινή στήλη του ελληνικού τύπου. Την πλέον ακόρεστη. Εχω γράψει εδώ τα πάντα όλα! Που λέει κι ο δάσκαλός μου ο Αλέφαντος. Κι έτσι σας αποχαιρετώ για 22ο καλο-

καίρι συναπτό. Κράτησε αυτό το τυπωμένο σημείωμα και δώσ' το στο εγγονάκι σου, στο τέλος του αιώνα μπορεί να πουληθεί σε κάποια δημοπρασία σαν συλλεκτικό...

ΤΕΛΟΣ εποχής! Τα καθημερινά έντυπα -οι εφημερίδες, λίγα ψωμιά έχουν ακόμη. Θα γίνουν ηλεκτρονικές, το ίδιο θα συμβεί και με το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Δεν θα κόβουν πια τα δενδράκια στη Σκανδιναβία για να τυπώνουμε τις ενοχικές αναλυσάρες μας. Την ερχόμενη δεκαετία θα μπορείς να διαβάζεις τις εφημερίδες πληρώνοντας μια μικρή συνδρομή, στο κινητό σου. Πολλοί δεν το 'χουν συνειδητοποιήσει ακόμη: είμαστε οι τελευταίοι των Μοϊκανών. Εμείς θα κλείσουμε αυτή την αυλαία. Οι χάρτινοι ήρωες, οι τυπογράφοι, οι γραφιάδες στην προϊστορική εποχή των media. Ετσι θα μας μνημονεύουν στα πανεπιστήμια του μέλλοντος. Ημάς, τους τεχνολογικά πρωτόγονους προγόνους τους.

ΤΗΝ κάνω τώρα κανονικά. Φεύγει ο πρόγονος, πά 'να ρίξει καμιά βουτιά. Να ματώσει τις θάλασσες με τα φουσκωτά. Ζόρικη φάση, το μέλλον αβέβαιον, αλλά δεν μασάει η κασίκα ταραμά! Μια ζωή ζωσμένοι με φισεκλίκια είμεθα, παλιά μας τέχνη-κόσκινο, και να διαλυθεί το σύμπαν εμείς θα ξαναχτυπήσουμε απ' το Διαδίκτυο-πειρατικά. Ασε που 'χω καβάτζα μια άδεια ψαριά. Θα τα ξαναπαύουμε με τα πρωτοβρόχια· αν όλα πάνε καλά. Σας έχω πάντα μες στην καρδιά μου· άντε γεια!

* Οι τράπεζες

Όταν οι εργαζόμενοι ζητούν αύξηση μισθού, μόνο προδότες δεν χαρακτηρίζονται από το Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο και τις εκάστοτε κυβερνήσεις επειδή η ευημερία του εργαζόμενου είναι απειλή για την εθνική οικονομία(!).

Οι τράπεζες, όμως, είναι στο απυρόβλητο, κράτος εν κράτει, σαν αναρχικοί στα Εξάρχεια. Ενώ η Αποθεματική Τράπεζα αποφάσισε προχθές να κρατήσει σταθερά τα επίσημα επιτόκια για να μη βλάψει την οικονομική ανάπτυξη και σαμποτάρει τις κυβερνητικές προσπάθειες για ενίσχυση τής εθνικής οικονομίας, η μια μετά την άλλη οι μεγάλες τράπεζες αυξάνουν στα μουλωχτά τα επιτόκιά τους βάζοντας τρικλοποδιά στις προσπάθειες τής κυβέρνησης.

Οι τράπεζες τοποθετούν το δικό τους συμφέρον πάνω από το εθνικό, αλλά εκτός από κάποιες φωνούλες διαμαρτυρίας, κανείς δεν τολμά να τις καταγγείλει για προδοσία αφού σαμποτάρουν την οικονομική ανάκαμψη, διακινδυνεύοντας την επιβίωση δεκάδων χιλιάδων οικογενειών.

Οι τράπεζες τής Αυστραλίας είναι από τις πιο επικερδείς στον κόσμο, αλλά χωρίς ιερό και όσιο.

* Πολιτικές ευθύνες

Ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ έπρεπε να ομολογήσει προχθές ότι έκανε λάθος υιοθετώντας ελαφρά την καρδιά το πλαστό ηλεκτρονικό μήνυμα τού ανώτερου δημόσιου υπαλλήλου, Γκόντγουιν Γκρετς, γιατί οι σοφοί Έλληνες λένε «εγώ στραβώνω και πουλώ, εσύ βλέπε και αγοράζε».

Ο κ. Τέρνμπουλ παρασύρθηκε επειδή νόμιζε ότι το (πλαστό) μήνυμα τού έδινε την ευκαιρία να πλήξει καιρίαι τον πρωθυπουργό, τον Θησαυροφύλακα και φυσικά την κυβέρνηση.

Ο ηγέτης τής αντιπολίτευσης δεν αναμείχθηκε στην πολιτική για να... πλουτίσει, αλλά επειδή θεωρεί καθήκον του να υπηρετήσει την πατρίδα του στο υψηλότερο αξίωμα, ή απλά θέλει να ικανοποιήσει μια φιλοδοξία του. Οποιο και αν είναι, ο άνθρωπος ασφαλώς έχει τις ικανότητες να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις τής πρωθυπουργίας, αλλά δεν φτάνουν οι ικανότητες γιατί υπάρχει και το στοιχείο τής πολιτικής ευθύνης που αποφεύγει να υιοθετήσει από αλαζονία, ή επειδή φοβάται το πολιτικό κόστος.

Πάντως, δεν με συγκινούν οι εκφράσεις συμπα-

ράσας στον αρχηγό τους από πρωτοκλασάτα στελέχη τού Λίμπεραλ Πάρτι γιατί απλά δεν τους ενδιαφέρει προσωπικά η αρχηγία σε αυτή τη δύσκολη περίοδο για το κόμμα τους. Μετά τις επόμενες εθνικές εκλογές θα δείξουν πόσο «αγαθούν» τον Μάλκολμ.

* Χιροσίμα

Σήμερα, 6 Αυγούστου 2009 στην παραλία της Πλάκας Λιτοχώρου, θα πραγματοποιηθεί ανθρώπινο σήμα ειρήνης στη μνήμη των θυμάτων της πυρηνικής καταστροφής της 6ης Αυγούστου του 1945 στη Χιροσίμα της Ιαπωνίας. Την ίδια μέρα παρόμοιες εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν σε διάφορα σημεία της Ελλάδας και σε εκατοντάδες σημεία σε όλο τον πλανήτη. Οι εκδηλώσεις αυτές είναι στα πλαίσια της μεγαλύτερης πρωτοβουλίας στην Ιστορία για την Ειρήνη και τη Μηβία. Πρόκειται για την «Παγκόσμια Πορεία για την Ειρήνη & τη Μηβία» που ξεκινάει στις 2 Οκτωβρίου 2009 από τη Νέα Ζηλανδία και ολοκληρώνεται στις 2 Ιανουαρίου 2010 στην Αργεντινή, αφού πρώτα διασχίσει περισσότερες από 100 χώρες μεταξύ των οποίων και την Ελλάδα.

Τα βασικά αιτήματα αυτής της σημαντικής πρωτοβουλίας είναι:

- τον πυρηνικό αφοπλισμό σε παγκόσμιο επίπεδο

- την άμεση απόσυρση των στρατευμάτων εισβολής σε περιοχές υπό κατοχή
- τη σταδιακή και αναλογική μείωση των συμβατικών όπλων
- την υπογραφή συμφωνιών μη-επίθεσης ανάμεσα σε χώρες
- την αποκήρυξη από τις κυβερνήσεις της χρήσης του πολέμου ως μέσο επίλυσης των συγκρούσεων
- τη δημιουργία παγκόσμιας συνείδησης για την Ειρήνη και τη Μηβία.

* Καλόο!

Πάει ένας εικοσάρης για ψάρεμα δίπλα σε έναν παππού ογδοντάρη. Μετά από δύο ώρες το καλάθι του παππού τίγκα στο ψάρι ενώ του εικοσάρη ούτε λέπι!

- Παππού, τι δόλωμα βάζεις;
- Γαρίδα, παιδί μου.

Την άλλη μέρα, νάσου πάλι ο εικοσάρης φρωτωμένος με γαρίδες, αλλά πάλι ούτε λέπι, ενώ ο παππούς τίγκα στο ψάρι!

- Παππού τι δόλωμα βάζεις;
- Μαρίδα, παιδί μου.

- Και πως ξέρεις ποιά μέρα τα ψάρια θα τσιμπήσουν με γαρίδα και ποια μέρα με μαρίδα;

- Α, είναι πολύ απλό! Όταν σηκώνομαι το πρωί και το πουλί μου γερνει δεξιά, βάζω γαρίδα, άμα γέρνει αριστερά, βάζω μαρίδα. Εσένα άμα ξυπνάς το πρωί, πως είναι το πουλί σου;

- Εμένα είναι όρθιο, απαντάει ο εικοσάρης.

Κι ο παππούς:

- Καλά, βλάκας είσαι και έρχεσαι για ψάρεμα;

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Ράφτι(ν)γκ: Το ράφτι(ν)γκ (rafting) έχει πάρει την ονομασία του από την αγγλική λέξη raft (= σχεδία). Πρόκειται για την κατάβαση ποταμού με φουσκωτή βάρκα που κινείται με κουπιά. Το ρεύμα του ποταμού είναι αυτό που καθορίζει την πορεία, ενώ τα κουπιά χρησιμοποιούνται για την αποφυγή των εμποδίων ή σε άλλη περίπτωση ανάγκης. Ο αριθμός των επιβατών καθορίζεται από το μέγεθος της βάρκας, αλλά συνήθως στις οργανωμένες εκδρομές οι βάρκες φιλοξενούν 6-10 άτομα και τον οδηγό. Το ράφτι(ν)γκ είναι ένα πολύ κοινωνικό άθλημα που φέρνει τον άνθρωπο σε επαφή με το φυσικό περιβάλλον, ενώ ταυτόχρονα ασκείται και διασκεδάει.